

ПРОТОКОЛ

№ 3615

гр. София, 12.10.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 10 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мина Мумджиева
Съдебни Милка К. Стоименова
заседатели: Марио Н. Пеловски

при участието на секретаря Татяна Огн. Шуманова
и прокурора Г. Ив. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от Мина Мумджиева Наказателно дело от общ характер № 20221100202528 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

ПОДСЪДИМИЯТ С. Ч. явява се лично и с упълномощения си защитник адв. М..

За ДП Фонд „З.д.“ се явява адв. Г.Г., преупълномощен от адв. Х.К..

АДВ. Г. - Поддържа исквата молба, желаем да бъдем конституирани като граждански ищец, а така също да бъде присъединен гражданския иск.

ПРОКУРОРЪТ – По отношение на депозирания граждански иск, считам, че същия е депозиран своевременно от процесуално заинтересована страна. Да бъде допуснат за съвместно разглеждане.

АДВ. М. - Относно депозираната молба с предявен граждански иск срещу подзащитния ми, считам, че молбата е депозирана в срок, съгласно изискванията на НПК, обаче считам, че същата не би следвало да се приеме в настоящото производство, тъй като разглеждането на гражданския иск в рамките на наказателното производство би затруднило процеса, който и без това е достатъчно обемен и дълъг назад във времето. Отделно от това, представителят на пострадалото юридическо лице не е посочило с какви доказателства ще бъде скрепен техния граждански иск, какви доказателства

ще се искат в хода на производството във връзка с така предявения граждански иск, което наново ще затрудни разглеждането на самото наказателно производство, има ред, чрез който гражданско-правните претенции да се удовлетворяват, а именно чрез искиви молби, така че ще ви помоля да не приемате за общо разглеждане така предявения граждански иск в наказателното производство.

ПОДСЪДИМИЯТ Ч. - Поддържам становището на моя защитник. Получил съм препис от обвинителен акт преди повече от 7 дни.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА СЪВЕЩАНИЕ.

СЪДЪТ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ и след като обсъди становищата на страните намира, че искането за приемане за съвместно разглеждане на гражданския иск в наказателното производство е предявено своевременно, но е неоснователно.

Съдът намира, че делото се отличава с висока степен на фактическа и правна сложност и съвместното разглеждане на гражданския иск в наказателното производство допълнително ще го затрудни.

Така мотивиран

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на процесуалния представител на ДП „Фонд З.д.“ да бъде приет за съвместно разглеждане граждански иск за сумата от 804.054.43 лв.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО на съда е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ОСВОБОЖДАВА от участие в съдебно заседание представителя на ДП „Фонд З.д.“

СЪДЪТ РАЗЯСНИ правата на подсъдимия в производството.

ПОДСЪДИМИЯТ Ч. – Разбрах правата си.

АДВ. М. – Нямаме искания за отводи.

ПРОКУРОРЪТ - Да се даде ход на делото.

АДВ. М. - Да се ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ПОДСЪДИМИЯ, въз основа на представен документ за самоличност:

С. И. Ч. роден в Сухиндол, Великотърновска област на **** г. ЕГН ***** , неосъждан, с висше образование, с адрес гр. София, ж.к. „Лагера“, ул. „****“.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ

ДАВА възможност на страните да изразят становище по въпросите, изброени в разпоредбата на чл. 248 НПК.

ПРОКУРОРЪТ – Считам, че делото е подсъдно на настоящия съд предвид повдигнатото обвинение за престъпление по чл. 219, ал. 3, вр. ал. 1 вр. чл. 26 НК. Намирам, че няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство. На досъдебното производство не е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване процесуалните права на обвиняемия.

Няма основания за разглеждане на делото по реда на особените правила, поради липсата на изявление от подсъдимия и от неговия защитник. Няма основание за разглеждане на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, предвид упълномощения защитник в настоящото производство, няма основание за назначаване на преводач, вещо лице или тълковник и извършване на съдебно-следствени действия по делегация.

Намирам, че не са налице основания за изменение на мярката за неотклонение „Подписка“.

Нямам искания за събиране на други доказателства, следва да бъде насрочено делото за разглеждане по общия ред с призоваване на лицата, посочени в списъка-приложение към обвинителния акт.

АДВ. М. - С оглед внесения обвинителен акт от СГП, считам че делото е подсъдно на настоящия съдебен състав и инстанция. След запознаване с материалите по делото, считам че няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

По т. 3 на чл. 248, ал. 1, обаче, считам че са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до ограничаване правото на подзащитния ми и неговия защитник.

Какво визирам в тези процесуални нарушения: С оглед връченият ни обвинителен акт и след внимателно запознаване с него, считам, че същият не отговаря на изискванията на процесуалния закон, както и на изискванията, отразени в Тълкувателно решение № 2 от 2002 г. във връзка с повдигане на обвинение и внасяне на обвинителен акт. Въпреки, че така внесения обвинителен акт е обемен като материал, считам, че съдържанието не е в до такава степен изяснено или до такава степен пълно, която да бъде разбрана от подсъдимото лице и защитата в какво се обвинява, на базата на какви доказателства почива обвинението и какви действия е счела прокуратурата, че е извършило подсъдимото лице и по този начин е осъществило състава на инкриминираното деяние, за което е внесен обвинителния акт.

Обвинителният акт съдържа в по-голямата част данни относно инкриминирания период и длъжностното положение на моя подзащитен. Тези доказателства се намират и в кориците на делото, изписването в пълен обем в обвинителния акт, считам за едно процесуално разточение. Спирайки се, в частта, в която СГП повдига обвинение на моя подзащитен, същият е ангажиран към наказателната отговорност в условията на продължавано престъпление по чл. 26, ал. 1 НК, обаче няма строга диференциация на тези отделни престъпления, за които се твърди, че са извършени в условията на продължавано престъпление. Отделно от това, същият хипотетично е обвинен по три пункта по обвинението, като наново там се набляга на длъжностната характеристика на моя подзащитен и изпълнителното деяние, което му е вменено като престъпно такова, като не са описани конкретни неговия действия, а именно разпоредбата на чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 НК изисква деянието, за което се ангажира наказателна отговорност да е извършено при условията на умишъл. Никъде в постановлението за привличане в качеството на обвиняем, както и в обвинителния акт, прокуратурата не сочи умишъла в действията на моя подзащитен и по този начин се изпуска един важен елемент от състава на престъпното деяние, което пък от своя страна нарушава

правото на защита на подсъдимото лице да разбере точно какво, по какъв начин е извършил и това е счетено от прокуратурата като престъпно деяние. Запознавайки се детайлно с трите пункта на обвинението, считам, че никъде не се посочва и не се изяснява по какъв начин е осъществен съставът на престъплението, това е валидно и за обстоятелствената част на обвинителния акт. Някъде е вмъкнато, че за инкриминирания период в качеството на длъжностно лице, на моя подзащитен, същият не е положил достатъчно грижи за управляване на повереното му имущество и някъде и вмъкнато, че тези действия се вменяват единствено с факти и обстоятелства, че същият в някои от случаите, за които му е повдигнато обвинение, не е депозирал искова молба в съответния съд против търговските дружества, които не са изпълнили търговските си задължения с оглед сключени договори между „Фонд З.д.“ и фирми, които са изкупували продукцията на ЗО „Белене“. Считам, че би следвало, когато се твърди, че моя подзащитен не е изпълнил своите задължения, невнасяйки съответната искова молба и граждански иск срещу тези търговски дружества, не е разяснено в обстоятелствената част на обвинителния акт, освен това, така и в посочените длъжностни характеристики на моя подзащитен, които са заложени в обвинителния акт - никъде от тях не става ясно, че това е лице, което му е вменено да изготвя и да внася в съответни съдилища надлежни иски молби, когато се счете, че има нарушение на договорни търговски отношения. Така конструиран обвинителният акт, не дава една яснота какво е изпълнителното деяние на моя подзащитен, какви са били неговите действия във връзка с повдигнатото му обвинение и самото вменяване на престъпен състав така е извършено, че защитата е затруднена да направи изводи, които са относими към упражняване правото на защита. Това е възражението на защитата, че този обвинителен акт не отговаря на изискванията на закона и по тази причина би следвало да се върне наново на СГП, където да се прецизира неговото съдържание, вид и начин на вменяване на наказателна отговорност и повдигане на обвинение.

В подкрепа на това ще подчертая, че и сроковете, които са визирани в трите отделни пункта на продължаваното престъпление, вменено на моя подзащитен са хипотетични. Когато се твърди, че е станало престъпно деяние и имаме достатъчно данни и доказателства за това престъпно деяние, би следвало да се очертае и периодът на извършване на това престъпно деяние, този период липсва в трите пункта на обвинението. Тук говорим за престъпление, което прокуратурата изцяло се позовава на писмени доказателства и приобщени такива с оглед материалите по делото. Не говорим за един период, в който не може да се установи с категоричност кога е настъпило инкриминирания състав на деянието, за което е повдигнато обвинение на подзащитния ми. Това неминуемо води до нарушение правото на защита, тъй като, когато се твърди, че дадено лице в качеството му на длъжностно лице е извършило престъпен състав и имаме необходимата документация, на базата на която прокуратурата повдига обвинение, би

следвало да се конкретизира и периода, в който е извършено това деяние. Това е важно по простата причина, че периодът, за който е повдигнато обвинението спрямо моя подзащитен, е доста обширен, това е период от 2009 г. до 2015 г. Защо е важно да се конкретизира този период на извършване на престъплението, важно е, защото законодателството в този период касателно чл. 219 НК има и изменения, като размер на наказанието, което пък отново се отразява на цялата структура на изготвяне на защитната теза спрямо внесенния обвинителен акт. Считам, че тези нарушения са достатъчно и са видни и сочат, че този обвинителен акт трябва да се върне наново в СГП, където да се отстранят тези нарушения, след което да бъде внесен в съда, за да има една яснота, една разбираемост от страна на подсъдимото лице и на защитата как да предприемат своята защита във връзка с повдигнатото обвинение.

По останалите точки на чл. 248, ал. 1, считам, че не са налице условията за разглеждане на делото по особените правила. Няма основания за разглеждане на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия, съдебен заседател, назначаването на защитник, вещи лица, преводач и тълковник и извършването на съдебно-следствени по делегация. Спрямо подзащитния ми не е взета мярка за неотклонение и считам, че няма налице основания за налагане на такава, същият е с безупречно процесуално поведение.

Към настоящият момент нямам искания за събиране на нови доказателства. Ако съдът не сподели становището на защитата за процесуалните пороци, които се съдържат в обвинителния акт, ще помоля да бъде насрочено съдебно заседание с оглед приложението на обвинителния акт за разпит и събиране на гласни доказателства по обвинението в съдебната му фаза.

ПРОКУРОРЪТ - Няма да изразя допълнително становище.

ПОДСЪДИМИЯТ - Поддържам искането на моя защитник, няма какво да добавя.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛЯ НА ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ.

СЪДЪТ СЛЕД ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ и след като обсъди становищата на страните намира за установено следното:

Съдът намира, че делото е местно и родово подсъдно на СГС. Това е така с оглед възприетата правна квалификация на деянието във внесенния обвинителен акт. Не са налице основания за прекратяване и спиране на наказателното производство.

На следващо място, налице са основания за прекратяване на съдебното производство.

Действително общият сбор на инкриминираните суми, които според обвинението представляват парична равностойност на инкриминираните

значителни вреди, съвпада с този, който е посочен в продължаваното престъпление.

От друга страна обаче, съдът констатира други несъответствия, които самостоятелно обуславят крайния извод на съда при решаване на въпросите по чл. 248, ал. 1, т. 3 НПК.

На първо място, съгласно внесенният обвинителен акт общият инкриминиран период на продължаваното престъпление е от 10.01.2009г. - 11.05.2015г.

За първото деяние е инкриминиран периодът от 10.01.2009г. - 11.05.2015г., за второто деяние – от 23.09.2009г. - 11.05.2015г. , за третото деяние - от 15.09.2011г. до 11.05.2015г.

Не е ясно с какви факти се свързва началото на инкриминирания период по първи и трети пункт от обвинителния акт. На стр. 7 от СП единствените конкретизирани дати за 2009г. са 14.01.2009г., 23.09.2009г. и 24.09.2009г., като се твърди, че ДП „Фонд З.д.“ е било представявано от св. Златко Златев при сключването на договор с „М.*****“ ООД. Началото на периода по трети пункт от обвинителния акт – 15.09.2011г. Тази дата също не е упомената нито веднъж в обстоятелствената част на обвинителния акт, като не е ясно с какви факти се свързва, респективно – кои факти и обстоятелства към 15.09.2011г. уличават подсъдимия в съпричастност към инкриминираното престъпление. С оглед изложеното съдът намира, че липсва разгърната фактология на обвинителната теза в обвинителния акт, която да кореспондира с неговия диспозитив.

На следващо място, по втори пункт от обвинителния акт обвързването на момента на дължимото действие с инкриминирания период е вътрешно противоречиво до степен, която не позволява да бъде ясно очертан предметът на доказване. Това е така, тъй като е инкриминирано бездействие на подсъдимия, свързано с непредявяване в съда на искова молба по чл.79 от Закона за задълженията и договорите срещу длъжника „М.*****“ ООД, в резултат на което се твърди, че са се натрупали задължения към ДП „Фонд З.д.“ на „М.*****“ ООД на обща стойност 266 338,97 лева. Доколкото относно тази част от обвинението се твърди, че началото на инкриминирания период е обвързано с разрешението за сключване на договора от 24.09.2009г., а същото е било дадено на 23.09.2009г., т.е. един ден преди този договор да стане факт, не става ясно кога всъщност според обвинението подсъдимият е следвало да подаде в съда искова молба за събиране на вземанията по този договор по съдебен ред, както и по какъв начин са били регламентирани неговите задължения да изготви лично или да разпорежи изготвянето на искова молба. Според фактическите твърдения в обвинителния акт това задължение е възникнало за подсъдимия още преди да изтекат сроковете за плащане по доставките и дори още преди да бъде сключен самият договор, т.е. към момента, в който е дал съответното разрешение – 23.09.2009г.

При описанието на инкриминираните по трети пункт от обвинителния

акт договорни отношения между ДП „ФЗД“- гр. Белене и търговско дружество „Б.С.С.Х.“ ООД са допуснати други съществени процесуални нарушения, които са самостоятелно основание за прекратяване на съдебното производство.

Посочено е, че договорните отношения с това дружество датират от 23.09.2010г., когато според обвинителния акт подсъдимият разрешил сключването на едногодишен квотен договор за изкупуване на сурово краве мляко. Твърди се, че до 31.03.2011г. е било продадено краве мляко на стойност 146 446, 27 лева, като сумата към 31.12.2015г. е изплатена изцяло, т.е. пълното изпълнение на задълженията на купувача не е извършено в срока по договора (стр. 9 от СП).

Инкриминиран е вторият квотен едногодишен договор, сключен с това дружество на 01.04.2011г., за който се твърди, че в срока от 01.04.2011г. до 31.03.2012г. предвиждал доставка на 762 348 кг стока, първо качество (в този смисъл са констатациите на стр. 9 от съдебното производство част от изложението на обвинителния акт). Твърди се, че по този договор ДП „ФЗД“- гр. Белене е продало и предало сурово мляко и консумативи, отразени по 63 броя фактури на обща стойност 525 153, 46 лева, от които до края на 2015г. била изплатена сумата от 73530,00 лева и към 31.12.2015г. стойността на неразплатените доставки възлизала на 451 623,46 лева (стр.10, СП). От съдържанието на обвинителния акт не става ясно от кога датира частичното изпълнение на купувача по този договор – в срока за изпълнение или след това, съответно – кога за подсъдимия е възникнало задължението да събере останалата част от вземанията на дружеството по съдебен ред.

Така описаните в обстоятелствената част на обвинителния акт факти не дават възможност да се очертае ясно и точно предмета на доказване. Това е така, тъй като съдържанието на обвинителния акт остава неясно кои неразплатени доставки се инкриминират – тези по първия договор, които не са били заплатени от купувача в срока по договора, тези по втория договор с „Б.С.С.Х.“ ООД или неразплатените доставки до края на 2015г., извършени и по двата договора, но извън техния срок.

Инкриминирана е неизплатената сума в размер на 451 623,46 лева, изчислена към 31.12.2015г. Така наведените фактически твърдения, съпоставени с инкриминирания период относно третото деяние, формират противоречия относно темпоралните граници на престъпната дейност, а именно дали крайният момент, за който се твърди, че е прекратена престъпната дейност на подсъдимия Ч., е посоченият в диспозитива на обвинителния акт – 11.05.2015г. (датата на освобождаване от длъжност на подс. Ч.) или 31.12.2015г., за която дата е посочен конкретен размер на неразплатените доставки по договора, сключен с „Б.С.С.Х.“ ООД.

И в понастоящем внесения обвинителен акт, втори по ред, не е даден отговор на въпроса, поставен от съда в предходно разпоредително заседание, дали съответното имущество е раздадено правомерно в изпълнение на

договорите, включително и след изтичане на срока, за който са сключени. Съгласно Постановление № 7/23.12.1976г. по н.д. 10/76г. на Пленума на ВС за съставомерността на престъпление по чл. 219 НК този въпрос е от съществено значение и отговор на същия следва да се съдържа и в актовете на органите на досъдебното производство, в частност в обвинителния акт. Ако прокуратурата приема, че инкриминираното имущество е правомерно е излязло от патримониума на ощетеното дружество по разпореждане на подсъдимия, вредата се определя от размера на действително несъбираемостта вземане, а не от целия му размер. Ако позицията на прокуратурата е именно такава, че вземането е несъбираемо и подсъдимият правомерно се е разпоредил с имущество на ДП „ФЗД“, в обвинителния акт следва да се посочи моментът, в който според прокуратурата вземането е станало несъбираемо, да се обвърже този момент с инкриминирания период, да се посочат основанията, които квалифицират съответното вземане като несъбираемо (т. напр. при изтичане на давностен срок за предявяването му по съдебен ред, при липса на каквото и да е имущество на длъжника, върху което да се насочи принудително изпълнение при вече предявено по съдебен ред вземане и други възможни основания).

Ако се твърди, че разпореждането с инкриминираното имущество е било извършено от подсъдимия неправомочно, съгласно цитираното по-горе Постановление на Пленума на ВС, е без значение фактът дали за това имущество съществува вероятност да бъде събрано в бъдещ период от време и да се възстанови инкриминираната щета. В случай, че прокуратурата поддържа тази позиция, следва да изложи фактите, които обуславят неправомочност на инкриминираните доставки (т. напр. факти, които обуславят липсата на правно основание за извършване на инкриминираните разпоредителни действия, нарушение, неизпълнение на служебни задължения или др. факти).

В настоящия случай при изготвянето на обвинителния акт са коментирани частични плащания на извършени доставки, като дори за единият от договорите, сключен с фирма „Б.С.С.Х.“ ООД не е инкриминиран, въпреки че и за него е отнесено твърдението, че разплащанията са извършвани значително след изтичането срока, за който е бил сключен. В този смисъл липсват наведени фактически твърдения по посочените по-горе въпроси, като стават неясни фактическите и юридическите параметри на обвинението.

На следващо място, обвинителният акт не съдържа и факти, свързани с изпълнението на признака „не положи достатъчно грижи“.

Съгласно установената съдебна практика неполагането на грижи е свързано с преценка на редица обстоятелства, отнасящи се до правата и задълженията на длъжностното лице и най-вече до това кои от тях не е изпълнил или нарушил. Източник на задълженията на длъжностното лице са съответните нормативни актове или технологичните правила, невключени в

нормативни актове, но безспорни положения в теорията (от научно естество), когато те са част от установената практика в предприятието, или произтичат от житейската практика, или са от категорията на общопризнати правила. В настоящия случай при изготвяне на обвинителния акт, ако прокуратурата поддържа позицията, че инкриминираното имущество е било раздадено неправомерно, е следвало да посочи съдържанието на установените служебни задължения на длъжностното лице, за които се твърди, че подсъдимият е нарушил, в т.ч. съдържанието на чл.4 от Договорите за възлагане на управление, чл.18, ал.1 и чл.26, ал.1 от Правилник за устройството и дейността на ДП „ФЗД“. В този случай е следвало да конкретизира и действията, с които се твърди, че подсъдимият е допуснал съответните нарушения. Едва при наличието на конкретика по този въпрос може да се очертае достатъчно ясно предметът на доказване, вкл. и относно причинно-следствената връзка между нарушението или неизпълнението на конкретно служебно задължение и разпиляването на имущество по смисъла на чл. 219 НК.

Основателно е възражението на защитата, че от съдържанието на актовете на органите на досъдебното производство не става ясна и тяхната позиция относно формата на вината – умисъл или непредпазливост. Това е така с оглед твърдението в обстоятелствената част на обвинителния акт, че престъплението е извършено при непредпазливост. Тази позиция е възприета и от разследващия орган в последното изменение на обвинението с постановление от 24.03.2022г. с оглед цифровата правна квалификация по чл.219, ал.1 вр. с чл.26, ал.1 НК., като постановлението е приложено от л. 21-л.27, том 87 ДП. В обвинителния акт обаче тази правна квалификация се поддържа само в отделни негови части, така например на л.17 от съдебното производство, представляваща част от изложението в обвинителния акт.

В други части на обвинителния акт се извежда друга правна квалификация на деянието, при която деянието е съставомерно при умисъл, а именно такава по чл.219, ал.3 вр. с ал.1 НК, т.е. при изготвянето на обвинителния акт се съдържат взаимно изключващи се твърдения относно приложимия материален закон. Отделно от това в диспозитива на обвинителния акт е приложен закон за по-тежко наказуемо престъпление такава по чл.219, ал.3 вр. с ал.1 НК, за което не е имало съответно предявено обвинение съгласно последната по време процедура по чл.225 НПК, с която е ангажирана наказателната отговорност на подсъдимия в досъдебното производство. Следва да се подчертае, че субективният състав на престъплението по чл.219, ал.3 вр. с ал.1 НК по дефиниция се осъществява при друга форма на вината, различна от непредпазливост, а именно при – умисъл, доколкото се касае за т.нар. умишлена безстопанственост. Това твърдение, обаче, изложено в диспозитива на обвинителния акт с оглед възприетата квалификация е отречено в обстоятелствената част на обвинителния акт, в която се посочва, че деянието е извършено при непредпазливост.

По изложените по-горе съображения съдът се съгласява с доводите на защитата, че няма ясна диференциация на престъплението, извършено при условията на продължавана престъпна дейност по смисъла на чл. 26 НК, че съществува неяснота относно формата на вината и позицията на прокуратурата за субективния състав на престъплението, а именно дали се касае за престъпление, извършено при непредпазливост или при умисъл, че не е посочен как е осъществен съставът на престъплението и периода, в който е извършена инкриминираната престъпна дейност.

С оглед всичко изложено, настоящият съдебен състав счита, че са налице основания за прекратяване на съдебното производство поради наличието на съществени процесуални нарушения, които са отстранени чрез законосъобразно повторение на действията, свързани с повдигането на обвинение и изготвянето на обвинителен акт.

От друга страна, с оглед тази позиция на съда, е безпредметно в настоящото разпоредително заседание съдът да се произнася по останалите въпроси, изброени в т.4 и сл. от разпоредбата на чл. 248 НПК.

Така мотивиран

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 2528/2022 г. по описа на СГС, НО, 10 състав.

ВРЪЩА делото на СГП за отстраняване на посочените по-горе съществени нарушения на процесуалните правила.

Определението на съда по чл. 248, ал. 1, т. 3 подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок от днес пред САС по реда на Глава 22 НПК.

В случай на жалба или протест срещу определението на съда в посочения срок, препис от жалбата, съответно протеста да се изпрати на останалите страни за запознаване, а след получаване на съобщение, делото ведно с постъпилите жалба или протест да се администрира в САС.

Препис от протокола да се издаде на защитата на платен ксерокс при наличието на съответно искане за това.

Препис от протокола след техническото му изготвяне да се изпрати на СГП.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.45 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____